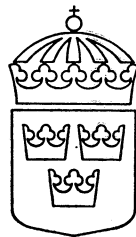

Sveriges överenskommelser med främmande makter

SÖ 1976:21

Nr 21

Europeisk konvention om överförande av lagföring i brottmål. Strasbourg den 15 maj 1972

Undertecknad av Sverige samma dag.

Regeringen beslöt den 29 januari 1976 att ratificera konventionen. Ratifikationsinstrumentet deponerades i Strasbourg den 7 april 1976. Vid depositionen avgavs följande förbehåll och förklaring:

1. Sverige godtar inte

a) art. 23 (automatisk förlängning vid subsidiär behörighet av tiden för åtalspreskription i den anmodade staten),

b) bestämmelserna i del V (art. 35–37), dels såvitt dessa bestämmelser innebär hinder mot lagföring i Sverige för brott, för vilket det lindrigaste straff som är stadgat i svensk lag är fängelse i fyra år eller däröver, dels såvitt bestämmelserna innebär hinder mot verkställighet av här i landet ådömd eller ålagd påföljd för brott.

2. Sverige avger förklaring

a) att utrikesdepartementet skall sända och motta framställningar och andra meddelanden enligt konventionen (art. 13.3) till eller från utomnordisk stat,

b) att, med undantag av avskrift av det skriftliga beslut som avses i art. 16 andra stycket, handlingar som har samband med tillämpningen av konventionen och som är avfattade på annat språk än danska, engelska, norska eller svenska skall åtföljas av översättning till engelska eller svenska språket (art. 18.2).

European Convention on the Transfer of proceedings in Criminal Matters

Preamble

The member States of the Council of Europe, signatory hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is the achievement of greater unity between its Members;

Desiring to supplement the work which they have already accomplished in the field of criminal law with a view to arriving at more just and efficient sanctions;

Considering it useful to this end to ensure, in a spirit of mutual confidence, the organisation of criminal proceedings on the international level, in particular, by avoiding the disadvantages resulting from conflicts of competence,

Have agreed as follows:

PART I

Definitions

Article 1

For the purposes of this Convention:

(a) "offence" comprises acts dealt with under the criminal law and those dealt with under the legal provisions listed in Appendix III to this Convention on condition that where an administrative authority is competent to deal with the offence it must be possible for the person concerned to have the case tried by a court;

(b) "sanction" means any punishment or other measure incurred or pronounced in respect of an offence or in respect of a violation of the legal provisions listed in Appendix III.

Convention européenne sur la transmission des procédures répressives

Preamble

Les Etats membres du Conseil de l'Europe, signataires de la présente Convention,

Considérant que le but du Conseil de l'Europe est de réaliser une union plus étroite entre ses Membres,

Soucieux de compléter l'œuvre qu'ils ont déjà accomplie dans le domaine du droit pénal en vue de parvenir à une répression plus juste et plus efficace,

Estimant utile d'assurer à cette fin, dans un esprit de confiance mutuelle, l'organisation de la poursuite des infractions sur le plan international en évitant notamment les inconvénients des conflits de compétence,

Sont convenus de ce qui suit :

TITRE I

Définitions

Article 1

Au sens de la présente Convention, l'expression :

(a) « infraction » comprend les faits constituant des infractions pénales ainsi que ceux qui sont visés par les dispositions légales mentionnées à l'Annexe III de la présente Convention à la condition que si l'infraction est de la compétence d'une autorité administrative, l'intéressé ait la possibilité de porter l'affaire devant une instance juridictionnelle;

(b) « sanction » désigne toute peine ou mesure encourue ou prononcée en raison d'une infraction pénale ou en raison d'une infraction aux dispositions légales mentionnées à l'Annexe III.

(Översättning)¹

Europeisk konvention om överförande av lagföring i brottmål

Inledning

Signatärstaterna, medlemmar av Europarådet,

vilka beaktar att syftet med Europarådet är att åstadkomma en fastare enhet mellan dess medlemmar;

vilka önskar komplettera det arbete som de redan har utfört på det straffrättsliga området i syfte att nå rättvisare och effektivare påföljder;

vilka anser att det för detta ändamål är lämpligt att, i en anda av ömsesidigt förtroende, säkerställa genomförandet av lagföring i brottmål på det internationella planet, särskilt genom att undvika de olägenheter som uppstår vid behörighetskonflikter;

har överenskommit om följande:

DEL I

Definitioner

Artikel 1

I denna konvention förstås med

(a) "brott" gärning som omfattas av strafflag och gärning som omfattas av lagbestämmelse vilken upptagits i bilaga III till denna konvention, under förutsättning att, då administrativ myndighet är behörig att taga befattning med brottet, det är möjligt för den misstänkte att få målet prövat av domstol;

(b) "påföljd" straff eller annan åtgärd som ådömts eller ålagts på grund av brott eller överträdelse av bestämmelserna i bilaga III.

¹Översättning enligt den i prop. 1975/76:3 intagna texten.

PART II**Competence****Article 2**

1. For the purposes of applying this Convention, any Contracting State shall have competence to prosecute under its own criminal law any offence to which the law of another Contracting State is applicable.

2. The competence conferred on a Contracting State exclusively by virtue of paragraph 1 of this Article may be exercised only pursuant to a request for proceedings presented by another Contracting State.

Article 3

Any Contracting State having competence under its own law to prosecute an offence may, for the purposes of applying this Convention, waive or desist from proceedings against a suspected person who is being or will be prosecuted for the same offence by another Contracting State. Having regard to Article 21, paragraph 2, any such decision to waive or to desist from proceedings shall be provisional pending a final decision in the other Contracting State.

Article 4

The requested State shall discontinue proceedings exclusively grounded on Article 2 when to its knowledge the right of punishment is extinguished under the law of the requesting State for a reason other than time-limitation, to which Articles 10 (c), 11 (f) and (g), 22, 23 and 26 in particular apply.

Article 5

The provisions of Part III of this Convention do not limit the competence given to a requested State by its municipal law in regard to prosecutions.

TITRE II**Compétence****Article 2**

1. En vue de l'application de la présente Convention, tout Etat Contractant a compétence pour poursuivre selon sa propre loi pénale toute infraction à laquelle est applicable la loi pénale d'un autre Etat Contractant.

2. La compétence reconnue à un Etat Contractant exclusivement en vertu du paragraphe 1 du présent article, ne peut être exercée qu'à la suite d'une demande de poursuite présentée par un autre Etat Contractant.

Article 3

Tout Etat Contractant compétent en vertu de sa propre loi pour poursuivre une infraction peut, en vue de l'application de la présente Convention, renoncer à engager la poursuite ou l'abandonner en ce qui concerne un prévenu qui est ou sera poursuivi pour le même fait par un autre Etat Contractant. Compte tenu des dispositions du paragraphe 2 de l'article 21, la décision de renonciation ou d'abandon de la poursuite est provisoire aussi longtemps qu'une décision définitive n'est pas intervenue dans l'autre Etat Contractant.

Article 4

L'Etat requis cesse d'exercer la poursuite fondée exclusivement sur l'article 2 lorsque, à sa connaissance, le droit de répression s'éteint selon la loi de l'Etat requérant pour une autre cause que la prescription, celle-ci faisant l'objet notamment de l'alinéa (c) de l'article 10, des alinéas (f) et (g) de l'article 11 et des articles 22, 23 et 26.

Article 5

Les dispositions du Titre III de la présente Convention ne limitent pas la compétence que confère à l'Etat requis sa législation interne en matière de poursuite.

DEL II

Behörighet

Artikel 2

1. Fördragsslutande stat är vid tillämpning av denna konvention behörig att enligt sin egen strafflag lagföra varje brott beträffande vilket strafflagstiftningen i annan fördragsslutande stat är tillämplig.

2. Den behörighet som tillkommer fördragsslutande stat uteslutande på grund av första stycket får utövas endast efter det att en annan fördragsslutande stat gjort framställning om lagföring.

Artikel 3

Fördragsslutande stat som enligt sin egen lagstiftning är behörig att lagföra ett brott får vid tillämpningen av denna konvention avstå från eller inställa åtgärder för lagföring av misstänkt som är eller kommer att bli föremål för lagföring på grund av samma brott av annan fördragsslutande stat. Beslut att avstå från eller inställa åtgärder för lagföring skall med beaktande av bestämmelserna i artikel 21 andra stycket vara provisoriskt i avvaktan på att slutligt avgörande träffas i den andra fördragsslutande staten.

Artikel 4

Den anmodade staten skall avbryta åtgärder för lagföring som vidtagits enbart på grund av artikel 2, när den får vetskap om att rätten att bestraffa har upphört enligt lagstiftningen i den anmodande staten på annan grund än preskription. I fråga om preskription gäller bland annat bestämmelserna i artiklarna 10 (c), 11 (f) och (g), 22, 23 och 26.

Artikel 5

Bestämmelserna i del III av denna konvention begränsar ej den behörighet i fråga om lagföring som en anmodad stat har enligt sin interna lagstiftning.

PART III

Transfer of Proceedings*Section I: Request for Proceedings*

Article 6

1. When a person is suspected of having committed an offence under the law of a Contracting State, that State may request another Contracting State to take proceedings in the cases and under the conditions provided for in this Convention.

2. If under the provisions of this Convention a Contracting State may request another Contracting State to take proceedings, the competent authorities of the first State shall take that possibility into consideration.

Article 7

1. Proceedings may not be taken in the requested State unless the offence in respect of which the proceedings are requested would be an offence if committed in its territory and when, under these circumstances, the offender would be liable to sanction under its own law also.

2. If the offence was committed by a person of public status or against a person, an institution or any thing of public status in the requesting State, it shall be considered in the requested State as having been committed by a person of public status or against such a person, an institution or any thing corresponding, in the latter State, to that against which it was actually committed.

Article 8

1. A Contracting State may request another Contracting State to take proceedings in any one or more of the following cases:

(a) if the suspected person is ordinarily resident in the requested State;

(b) if the suspected person is a national of the requested State or if that State is his State of origin;

(c) if the suspected person is undergoing or is to undergo a sentence involved deprivation of liberty in the requested State;

TITRE III

Transmission des poursuites*Section I: Demande de poursuites*

Article 6

1. Lorsqu'une personne est prévenue d'avoir commis une infraction à la loi d'un Etat Contractant, celui-ci peut demander à un autre Etat Contractant d'exercer la poursuite dans les cas et les conditions prévus par la présente Convention.

2. Si selon les dispositions de la présente Convention un Etat Contractant peut demander à un autre Etat Contractant d'exercer la poursuite, les autorités compétentes du premier Etat doivent prendre cette possibilité en considération.

Article 7

1. La poursuite ne peut être exercée dans l'Etat requis que lorsque le fait dont la poursuite est demandée constituerait une infraction en cas de commission dans cet Etat et lorsque, dans ce cas, l'auteur serait passible d'une sanction également en vertu de la législation dudit Etat.

2. Si l'infraction a été commise par une personne investie d'une fonction publique dans l'Etat requérant ou à l'égard d'une personne investie d'une fonction publique, d'une institution ou d'un bien qui a un caractère public dans cet Etat, elle sera considérée dans l'Etat requis comme ayant été commise par une personne investie d'une fonction publique dans cet Etat ou à l'égard d'une personne, d'une institution ou d'un bien correspondant, dans ce dernier Etat, à celui qui est l'objet de l'infraction.

Article 8

1. Un Etat Contractant peut demander à un autre Etat Contractant d'exercer la poursuite dans un ou plusieurs des cas suivants :

(a) si le prévenu a sa résidence habituelle dans l'Etat requis;

(b) si le prévenu est un ressortissant de l'Etat requis ou si cet Etat est son Etat d'origine;

(c) si le prévenu subit ou doit subir dans l'Etat requis une sanction privative de liberté;

DEL III

Överförande av lagföring*Avdelning 1. Framställning om lagföring*

Artikel 6

1. Är någon misstänkt för brott enligt fördragsslutande stats lagstiftning, kan denna stat hos annan fördragsslutande stat göra framställning om lagföring i de fall och på de villkor som föreskrives i denna konvention.

2. Om fördragsslutande stat enligt denna konvention kan göra framställning om lagföring hos annan fördragsslutande stat, skall vederbörande myndigheter i förstnämnda stat överväga denna möjlighet.

Artikel 7

1. Åtgärder för lagföring får vidtagas i den anmodade staten endast om den gärning, som avses med begäran om lagföring, skulle ha varit ett brott, om den begåtts i den staten, och i sådant fall gärningsmannen hade varit underkastad ansvar även enligt den statens lag.

2. Har brottet begåtts av person i offentlig ställning i den anmodande staten eller mot sådan person eller offentlig institution eller egendom med offentlig karaktär i denna stat, skall brottet i den anmodade staten anses begånget av person i offentlig ställning i den staten eller mot person, institution eller egendom som i denna stat motsvarar den mot vilken det begåtts.

Artikel 8

1. Fördragsslutande stat kan hos annan fördragsslutande stat göra framställning om lagföring i följande fall:

(a) om den misstänkte har hemvist i den anmodade staten;

(b) om den misstänkte är medborgare i den anmodade staten eller om denna stat är hans ursprungliga hemland;

(c) om den misstänkte undergår eller skall undergå frihetsberövande påföljd i den anmodade staten;

(d) if proceedings for the same or other offences are being taken against the suspected person in the requested State;

(e) if it considers that transfer of the proceedings is warranted in the interests of arriving at the truth and in particular that the most important items of evidence are located in the requested State;

(f) if it considers that the enforcement in the requested State of a sentence if one were passed is likely to improve the prospects for the social rehabilitation of the person sentenced;

(g) if it considers that the presence of the suspected person cannot be ensured at the hearing of proceedings in the requesting State and that his presence in person at the hearing of proceedings in the requested State can be ensured;

(h) if it considers that it could not itself enforce a sentence if one were passed, even by having recourse to extradition, and that the requested State could do so.

2. Where the suspected person has been finally sentenced in a Contracting State, that State may request the transfer of proceedings in one or more of the cases referred to in paragraph 1 of this Article only if it cannot itself enforce the sentence, even by having recourse to extradition, and if the other Contracting State does not accept enforcement of a foreign judgment as a matter of principle or refuses to enforce such sentence.

Article 9

1. The competent authorities in the requested State shall examine the request for proceedings made in pursuance of the preceding Articles. They shall decide, in accordance with their own law, what action to take thereon.

2. Where the law of the requested State provides for the punishment of the offence by an administrative authority, that State shall, as soon as possible, so inform the requesting State unless the requested State has made a declaration under paragraph 3 of this Article.

3. Any Contracting State may at the time of signature, or when depositing its instru-

(d) si le prévenu fait l'objet dans l'Etat requis d'une poursuite pour la même infraction ou pour d'autres infractions;

(e) s'il estime que la transmission est justifiée par l'intérêt de la découverte de la vérité et notamment que les éléments de preuve les plus importants se trouvent dans l'Etat requis;

(f) s'il estime que l'exécution dans l'Etat requis d'une éventuelle condamnation est susceptible d'améliorer les possibilités de reclassement social du condamné;

(g) s'il estime que la présence du prévenu ne peut pas être assurée à l'audience dans l'Etat requérant alors que sa présence peut être assurée à l'audience dans l'Etat requis;

(h) s'il estime qu'il n'est pas en mesure d'exécuter lui-même une éventuelle condamnation, même en ayant recours à l'extradition, et que l'Etat requis est en mesure de le faire.

2. Si le prévenu a été condamné définitivement dans un Etat Contractant, cet Etat ne peut demander la transmission des poursuites dans l'un ou plusieurs des cas prévus au paragraphe 1 du présent article que s'il ne peut lui-même exécuter la sanction, même en ayant recours à l'extradition, et si l'autre Etat Contractant n'accepte pas le principe de l'exécution d'un jugement rendu à l'étranger ou refuse d'exécuter un tel jugement.

Article 9

1. Les autorités compétentes de l'Etat requis examinent la demande de poursuite qui leur a été adressée en application des articles précédents. Elles déterminent, conformément à leur propre législation, la suite à donner à la demande.

2. Lorsque la loi de l'Etat requis prévoit la répression de l'infraction par une autorité administrative, cet Etat en avise aussitôt que possible l'Etat requérant à moins que l'Etat requis n'ait fait une déclaration en vertu du paragraphe 3 du présent article.

3. Tout Etat Contractant peut, au moment de la signature ou du dépôt de son

(d) om lagföring för samma eller andra brott har inletts mot den misstänkte i den anmodade staten;

(e) om den anser att överförande av lagföringen påkallas av utredningsskäl och i synnerhet om den anser att det viktigaste bevismaterialet finns i den anmodade staten;

(f) om den anser att verkställighet i den anmodade staten av eventuell dom kan antagas öka möjligheterna till den dömdes sociala återanpassning;

(g) om den anser att den misstänktes närvaro vid förhandling i den anmodande staten ej kan säkerställas och att hans personliga närvaro vid förhandling i den anmodade staten kan säkerställas;

(h) om den anser att den ej kan verkställa en eventuell dom ens med användning av utlämningsförfarande och verkställighet kan ske i den anmodade staten.

2. Har den misstänkte genom lagakraftvunnen dom blivit dömd i fördragsslutande stat, kan den staten begära överförande av lagföringen i fall som avses i första stycket endast om staten inte själv kan verkställa domen ens med användning av utlämningsförfarande och om den andra fördragsslutande staten icke erkänner principen om verkställighet av utländsk dom eller vägrar verkställighet av sådan dom.

Artikel 9

1. Vederbörande myndighet i den anmodade staten skall pröva framställning om lagföring som gjorts i enlighet med föregående artiklar. Den skall i enlighet med lagstiftningen i denna stat besluta om vilken åtgärd, som skall vidtas med anledning av framställningen.

2. Då lagen i den anmodade staten föreskriver att brottet bestraffas av administrativ myndighet, skall denna stat så snart som möjligt underrätta den anmodande staten härom såvida icke den anmodade staten avgivit förklaring enligt tredje stycket i denna artikel.

3. Fördragsslutande stat kan vid undertecknande av denna konvention eller vid

ment of ratification, acceptance or accession, or at any later date indicate, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, the conditions under which its domestic law permits the punishment of certain offences by an administrative authority. Such a declaration shall replace the notification envisaged in paragraph 2 of this Article.

Article 10

The requested State shall not take action on the request:

- (a) if the request does not comply with the provisions of Articles 6, paragraph 1, and 7, paragraph 1;
- (b) if the institution of proceedings is contrary to the provisions of Article 35;
- (c) if, at the date on the request, the time-limit for criminal proceedings has already expired in the requesting State under the legislation of that State.

Article 11

Save as provided for in Article 10 the requested State may not refuse acceptance of the request in whole or in part, except in any one or more of the following cases:

- (a) if it considers that the grounds on which the request is based under Article 8 are not justified;
- (b) if the suspected person is not ordinarily resident in the requested State;
- (c) if the suspected person is not a national of the requested State and was not ordinarily resident in the territory of that State at the time of the offence;
- (d) if it considers that the offence for which proceedings are requested is an offence of a political nature or a purely military or fiscal one;
- (e) if it considers that there are substantial grounds for believing that the request for proceedings was motivated by considerations of race, religion, nationality or political opinion;
- (f) if its own law is already applicable to the offence and if at the time of the receipt of the request proceedings were pre-

instrument de ratification, d'acceptation ou d'adhésion ou à tout autre moment, par déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe faire connaître les conditions dans lesquelles sa loi nationale prévoit la répression de certaines infractions par une autorité administrative. Une telle déclaration remplace l'avis prévu au paragraphe 2 du présent article.

Article 10

L'Etat requis ne donne pas suite à la demande :

- (a) si la demande n'est pas conforme aux dispositions du paragraphe 1 de l'article 6 et du paragraphe 1 de l'article 7;
- (b) si l'exercice de la poursuite est contraire aux dispositions de l'article 35;
- (c) si, à la date mentionnée sur la demande, la prescription de l'action publique est acquise dans l'Etat requérant selon la loi de cet Etat.

Article 11

Sans préjudice des dispositions de l'article 10, l'Etat requis ne peut refuser entièrement ou partiellement l'acceptation de la demande que dans un ou plusieurs des cas suivants :

- (a) s'il estime que le motif sur lequel la demande est fondée en application de l'article 8 n'est pas justifié;
- (b) si le prévenu n'a pas sa résidence habituelle dans l'Etat requis;
- (c) si le prévenu n'est pas un ressortissant de l'Etat requis et n'avait pas sa résidence habituelle sur le territoire de cet Etat au moment de l'infraction;
- (d) s'il estime que l'infraction dont la poursuite est demandée revêt un caractère politique, ou qu'il s'agit d'une infraction purement militaire ou purement fiscale;
- (e) s'il estime qu'il y a des raisons sérieuses de croire que la demande de poursuite est motivée par des considérations de race, de religion, de nationalité ou d'opinions politiques;
- (f) si sa propre loi est déjà applicable au fait et si l'action publique est prescrite selon cette loi au moment de la réception de la

deponering av ratifikations-, godkännande- eller anslutningsinstrument eller senare genom förklaring till Europarådets generalsekreterare ange under vilka förutsättningar vissa brott enligt dess lag kan bestraffas av administrativ myndighet. Sådan förklaring ersätter underrättelse som avses i andra stycket i denna artikel.

Artikel 10

Den anmodade staten skall underlåta åtgärder på grund av gjord framställning

(a) om denna är oförenlig med bestämmelserna i artikel 6 första stycket och artikel 7 första stycket;

(b) om lagföring strider mot bestämmelserna i artikel 35;

(c) om vid tidpunkten för framställningen åtalspreskription redan inträtt i den anmodande staten enligt dess lagstiftning.

Artikel 11

Den anmodade staten får, utom i fall som avses i artikel 10, helt eller delvis avslå framställning om lagföring endast i följande fall:

(a) om den anmodade staten anser att **de skäl på vilka framställningen grundas** enligt artikel 8 ej är berättigade;

(b) om den misstänkte icke har hemvist i den anmodade staten;

(c) om den misstänkte icke är medborgare i den anmodade staten och ej heller hade hemvist i denna stat vid tiden för brottet;

(d) om den anmodade staten anser att det brott, för vilket framställning om lagföring gjorts, är ett brott av politisk natur eller ett rent militärt eller skatterättsligt brott;

(e) om den anmodade staten anser att det finns grundad anledning antaga att framställningen om lagföring har föranletts av hänsyn till ras, religion, nationalitet eller politisk åsikt;

(f) om den anmodade statens lagstiftning redan är tillämplig på gärningen och om vid tiden för mottagandet av framställning-

cluded by lapse of time according to that law; Article 26, paragraph 2, shall not apply in such a case;

(g) if its competence is exclusively grounded on Article 2 and if at the time of the receipt of the request proceedings would be precluded by lapse of time according to its law, the prolongation of the time-limit by six months under the terms of Article 23 being taken into consideration;

(h) if the offence was committed outside the territory of the requesting State;

(i) if proceedings would be contrary to the international undertakings of the requested State;

(j) if proceedings would be contrary to the fundamental principles of the legal system of the requested State;

(k) if the requesting State has violated a rule of procedure laid down in this Convention.

Article 12

1. The requested State shall withdraw its acceptance of the request if, subsequent to this acceptance, a ground mentioned in Article 10 of this Convention for not taking action on the request becomes apparent.

2. The requested State may withdraw its acceptance of the request:

(a) if it becomes apparent that the presence in person of the suspected person cannot be ensured at the hearing of proceedings in that State or that any sentence, which might be passed, could not be enforced in that State;

(b) if one of the grounds for refusal mentioned in Article 11 becomes apparent before the case is brought before a court; or

(c) in other cases, if the requesting State agrees.

Section 2: Transfer Procedure

Article 13

1. All requests specified in this Convention shall be made in writing. They, and all communications necessary for the application of this Convention, shall be sent either by the Ministry of Justice of the requesting State to the Ministry of Justice of the requested State or, by virtue of special mutual arrangement, direct by the authorities of the

demande; dans ce cas, il ne pourra être fait application du paragraphe 2 de l'article 26;

(g) si sa compétence est fondée exclusivement sur l'article 2 et si l'action publique est prescrite selon sa loi au moment de la réception de la demande, compte tenu de la prolongation de six mois du délai de prescription prévue à l'article 23;

(h) si le fait a été commis hors du territoire de l'Etat requérant;

(i) si la poursuite est contraire aux engagements internationaux de l'Etat requis;

(j) si la poursuite est contraire aux principes fondamentaux de l'ordre juridique de l'Etat requis;

(k) si l'Etat requérant a violé une règle de procédure prévue par la présente Convention.

Article 12

1. L'Etat requis révoque son acceptation de la demande si, postérieurement à cette acceptation, se révèle un motif de ne pas donner suite à la demande, conformément à l'article 10 de la présente Convention.

2. L'Etat requis peut révoquer son acceptation de la demande :

(a) s'il apparaît que la présence du prévenu ne peut être assurée à l'audience dans cet Etat ou si une éventuelle condamnation ne peut être exécutée dans ledit Etat;

(b) si l'un des motifs de refus prévus à l'article 11 se révèle avant que la juridiction du jugement ait été saisie; ou

(c) dans les autres cas, si l'Etat requérant y consent.

Section 2 : Procédure de transmission

Article 13

1. Les demandes prévues par la présente Convention sont faites par écrit. Elles sont adressées ainsi que toutes les communications nécessaires à l'application de la présente Convention, soit par le Ministère de la Justice de l'Etat requérant au Ministère de la Justice de l'Etat requis, soit, en vertu d'accords particuliers, directement par les

en åtalspreskription inträtt enligt nämnda lagstiftning; artikel 26 andra stycket är i sådant fall ej tillämplig;

(g) om den anmodade statens behörighet uteslutande grundas på artikel 2 och om vid tiden för mottagandet av framställningen åtalspreskription inträtt enligt nämnda stats lagstiftning, även med beaktande av den förlängning av preskriptionstiden med sex månader som föreskrivs i artikel 23;

(h) om gärningen har begåtts utanför den anmodande statens område;

(i) om lagföring skulle strida mot den anmodade statens internationella åtaganden;

(j) om lagföring skulle strida mot grunderna för den anmodade statens rättsordning eller

(k) om den anmodande staten har brutit mot någon av de regler för förfarandet som föreskrives i denna konvention.

Artikel 12

1. Den anmodade staten skall återtaga sitt bifall till framställningen om det efter det denna bifallits visar sig att grund för att underlåta åtgärder föreligger enligt artikel 10 i konventionen.

2. Den anmodade staten får återtaga sitt bifall till framställningen

(a) om det visar sig att den misstänktes personliga närvaro vid förhandling i den anmodade staten ej kan säkerställas eller att en eventuell dom ej kan verkställas i denna stat;

(b) om grund för avslag enligt artikel 11 framkommer innan målet anhängiggjorts vid domstol; eller

(c) i andra fall, om den anmodande staten samtycker därtill.

Avdelning 2. Förfarandet

Artikel 13

1. Framställning enligt denna konvention skall göras skriftligen. Framställning och meddelande, som är nödvändigt för tillämpning av konventionen, skall översändas antingen av justitiedepartementet i den anmodande staten till justitiedepartementet i den anmodade staten eller, efter särskild ömsesidig överenskommelse, direkt av myn-

requesting State to those of the requested State; they shall be returned by the same channel.

2. In urgent cases, requests and communications may be sent through the International Criminal Police Organisation (INTERPOL).

3. Any Contracting State may, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, give notice of its intention to adopt insofar as it itself is concerned rules of transmission other than those laid down in paragraph 1 of this Article.

Article 14

If a Contracting State considers that the information supplied by another Contracting State is not adequate to enable it to apply this Convention, it shall ask for the necessary additional information. It may **prescribe a date for the receipt of such information.**

Article 15

1. A request for proceedings shall be accompanied by the original, or a certified copy, of the criminal file and all other necessary documents. However, if the suspected person is remanded in custody in accordance with the provisions of Section 5 and if the requesting State is unable to transmit these documents at the same time as the request for proceedings, the documents may be sent subsequently.

2. The requesting State shall also inform the requested State in writing of any procedural acts performed or measures taken in the requesting State after the transmission of the request which have a bearing on the proceedings. This communication shall be accompanied by any relevant documents.

Article 16

1. The requested State shall promptly communicate its decision on the request for proceedings to the requesting State.

2. The requested State shall also inform the requesting State of a waiver of pro-

autorités de l'Etat requérant à celles de l'Etat requis, et renvoyées par la même voie.

2. En cas d'urgence, les demandes et communications pourront être transmises par l'intermédiaire de l'Organisation Internationale de Police Criminelle (INTERPOL).

3. Tout Etat Contractant pourra, par déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, faire connaître qu'il entend déroger pour ce qui le concerne aux règles de transmission énoncées au paragraphe 1 du présent article.

Article 14

Si un Etat Contractant estime que les renseignements fournis par un autre Etat Contractant sont insuffisants pour lui permettre d'appliquer la présente Convention, il demande le complément d'informations nécessaire. Il peut fixer un délai pour l'obtention de ces informations.

Article 15

1. La demande de poursuite est accompagnée de l'original ou d'une copie certifiée conforme du dossier pénal ainsi que de toutes les pièces utiles. Toutefois, si le prévenu est placé en détention provisoire en vertu des dispositions de la Section 5 et que l'Etat requérant n'est pas en mesure de joindre ces documents à la demande de poursuite, ceux-ci peuvent être adressés ultérieurement.

2. L'Etat requérant informe écrit l'Etat requis de tous actes de procédure ou de toutes mesures relatifs à l'action publique intervenus dans l'Etat requérant postérieurement à la transmission de la demande. Cette notification est accompagnée de tous documents utiles.

Article 16

1. L'Etat requis informe sans retard l'Etat requérant de sa décision sur la demande de poursuite.

2. L'Etat requis doit également informer l'Etat requérant de l'abandon de poursuite

dighet i den anmodande staten till myndighet i den anmodade staten; de skall åter-sändas på samma sätt.

2. I brådskande fall kan framställning och meddelande sändas genom den internationella kriminalpolisorganisationen (Interpol).

3. Fördragsslutande stat får genom förklaring till Europarådets generalsekreterare anmäla att den avser att, såvitt den angår, tillämpa andra regler om skriftväxling än som anges i första stycket i denna artikel.

Artikel 14

Om fördragsslutande stat finner att de upplysningar som har lämnats av annan fördragsslutande stat icke är tillräckliga för att den skall kunna tillämpa konventionen, skall den begära de ytterligare upplysningar som erfordras. Den kan därvid fastställa viss tidsfrist för mottagande av sådana upplysningar.

Artikel 15

1. Framställning om lagföring skall vara åtföljd av handlingarna i målet i original eller bestyrkt avskrift samt övriga erforderliga handlingar. Om den misstänkte är häktad enligt bestämmelserna i avdelning 5 och den anmodande staten icke kan översända dessa handlingar samtidigt med framställningen om lagföring, får handlingarna dock sändas senare.

2. Den anmodande staten skall också skriftligen underrätta den anmodade staten om de processuella eller andra åtgärder som vidtagits i den anmodande staten efter det att framställningen översänts och som är av betydelse för förfarandet. Sådan underrättelse skall vara åtföljd av samtliga handlingar av betydelse i saken.

Artikel 16

1. Den anmodade staten skall ofördröjligen underrätta den anmodande staten om sitt beslut i anledning av framställningen om lagföring.

2. Den anmodade staten skall också underrätta den anmodande staten om den av-

ceedings or of the decision taken as a result of proceedings. A certified copy of any written decision shall be transmitted to the requesting State.

Article 17

If the competence of the requested State is exclusively grounded on Article 2 that State shall inform the suspected person of the request for proceedings with a view to allowing him to present his views on the matter before that State has taken a decision on the request.

Article 18

1. Subject to paragraph 2 of this Article, no translation of the documents relating to the application of this Convention shall be required.

2. Any Contracting State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, reserve the right to require that, with the exception of the copy of the written decision referred to in Article 16, paragraph 2, the said documents be accompanied by a translation. The other Contracting States shall send the translations in either the national language of the receiving State or such one of the official languages of the Council of Europe as the receiving State shall indicate. However, such an indication is not obligatory. The other Contracting States may claim reciprocity.

3. This Article shall be without prejudice to any provisions concerning translation of requests and supporting documents that may be contained in agreements or arrangements now in force or that may be concluded between two or more Contracting States.

Article 19

Documents transmitted in application of this Convention need not be authenticated.

Article 20

Contracting Parties shall not claim from each other the refund of any expenses re-

ou de la décision rendue à l'issue de la procédure. Une copie certifiée conforme de toute décision écrite doit être adressée à l'Etat requérant.

Article 17

Si la compétence de l'Etat requis est fondée exclusivement sur l'article 2, cet Etat doit aviser le prévenu de la demande de poursuite afin que ce dernier puisse faire valoir ses arguments avant que cet Etat ait pris une décision sur ladite demande.

Article 18

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 du présent article, la traduction des documents relatifs à l'application de la présente Convention n'est pas exigée.

2. Tout Etat Contractant peut, au moment de la signature ou du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation ou d'adhésion, par déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, se réserver la faculté d'exiger que lesdits documents, à l'exception de la copie de la décision écrite visée par le paragraphe 2 de l'article 16, lui soient adressés accompagnés d'une traduction. Les autres Etats Contractants devront adresser lesdites traductions, soit dans la langue nationale de l'Etat destinataire, soit dans l'une des langues officielles du Conseil de l'Europe que l'Etat destinataire désignera. Toutefois, cette dernière désignation n'est pas obligatoire. Les autres Etats Contractants peuvent appliquer la règle de la réciprocité.

3. Le présent article ne porte pas atteinte aux dispositions relatives à la traduction des demandes et pièces annexes contenues dans les accords ou arrangements en vigueur ou à intervenir entre deux ou plusieurs Etats Contractants.

Article 19

Les documents transmis en application de la présente Convention sont dispensés de toutes formalités de légalisation.

Article 20

Chacun des Etats Contractants renonce à réclamer à l'autre le remboursement des

står från åtgärder för lagföring eller om avgörande till följd av lagföringen. Bestyrkt avskrift av skriftligt beslut skall över-sändas till den anmodande staten.

Artikel 17

Om den anmodade statens behörighet grundas uteslutande på artikel 2, skall denna stat underrätta den misstänkte om framställningen om lagföring för att bereda honom tillfälle att yttra sig i saken innan den anmodade staten fattar beslut med anledning av framställningen.

Artikel 18

1. Översättning av handlingar som har samband med tillämpningen av denna konvention får ej krävas i annat fall än som anges i andra stycket i denna artikel.

2. Fördragsslutande stat kan vid under-tecknande av denna konvention eller vid de-poneringen av instrument rörande ratifikation, godkännande eller anslutning genom förklaring till Europarådets generalsekre-rare förbehålla sig rätt att kräva att, med undantag av avskrift av det skriftliga beslut som avses i artikel 16 andra stycket, ovan-nämnda handlingar skall åtföljas av översättning. Annan fördragsslutande stat skall sända översättningar avfattade antingen på den mottagande statens nationella språk eller på det av Europarådets officiella språk, som den mottagande staten anger. Sådan angivelse är dock ej obligatorisk. Annan fördragsslutande stat kan kräva ömsesidig tillämpning av förklaringen.

3. Denna artikel inverkar icke på giltig-heten av bestämmelser om översättning av framställningar och därvid fogade handlingar som kan finnas i avtal eller överens-kommelser som är i kraft eller kan komma att ingås mellan två eller flera av de fördragsslutande staterna.

Artikel 19

Handlingar som översänds enligt denna konvention behöver icke legaliseras.

Artikel 20

Fördragsslutande stater skall ej kräva återbetalning av varandra för kostnader

sulting from the application of this Convention.

Section 3: Effects in the requesting State of a request for proceedings

Article 21

1. When the requesting State has requested proceedings, it can no longer prosecute the suspected person for the offence in respect of which the proceedings have been requested or enforce a judgment which has been pronounced previously in that State against him for that offence. Until the requested State's decision on the request for proceedings has been received, the requesting State shall, however, retain its right to take all steps in respect of prosecution, short of bringing the case to trial, or, as the case may be, allowing the competent administrative authority to decide on the case.

2. The right of prosecution and of enforcement shall revert to the requesting State:

(a) if the requested State informs it of a decision in accordance with Article 10 not to take action on the request;

(b) if the requested State informs it of a decision in accordance with Article 11 to refuse acceptance of the request;

(c) if the requested State informs it of a decision in accordance with Article 12 to withdraw acceptance of the request,

(d) if the requested State informs it of a decision not to institute proceedings or discontinue them;

(e) if it withdraws its request before the requested State has informed it of a decision to take action on the request.

Article 22

A request for proceedings, made in accordance with the provisions of this Part, shall have the effect in the requesting State of prolonging the time-limit for proceedings by six months.

Section 4: Effects in the requested State of a request for proceedings

Article 23

If the competence of the requested State

frais résultant de l'application de la présente Convention.

Section 3. Effets de la demande de poursuite dans l'Etat requérant

Article 21

1. Dès que l'Etat requérant a présenté la demande de poursuite, il ne peut plus poursuivre le prévenu pour le fait qui a motivé cette demande, ni exécuter une décision qu'il a prononcée antérieurement pour ce fait contre le prévenu. Toutefois, jusqu'à la notification de la décision de l'Etat requis sur la demande de poursuite, l'Etat requérant conserve le droit de procéder à tous actes de poursuite, à l'exception de ceux qui ont pour effet de saisir la juridiction de jugement ou éventuellement l'autorité administrative compétente pour statuer sur l'infraction.

2. L'Etat requérant reprend son droit de poursuite et d'exécution :

(a) si l'Etat requis l'informe de sa décision de ne pas donner suite à la demande dans les cas prévus à l'article 10;

(b) si l'Etat requis l'informe qu'il refuse son acceptation de la demande dans les cas prévus à l'article 11;

(c) si l'Etat requis l'informe qu'il révoque son acceptation de la demande dans les cas prévus à l'article 12;

(d) si l'Etat requis l'informe de sa décision de ne pas entamer la poursuite ou d'y mettre fin;

(e) s'il retire sa demande avant que l'Etat requis l'ait informé de sa décision d'y donner suite.

Article 22

Dans l'Etat requérant, la demande de poursuite conforme au présent Titre a pour effet de prolonger de six mois le délai de prescription de l'action publique.

Section 4: Effets de la demande de poursuite dans l'Etat requis

Article 23

Si la compétence de l'Etat requis est

som har uppkommit vid tillämpning av denna konvention.

Avdelning 3. Verkan i den anmodande staten av framställning om lagföring

Artikel 21

1. När den anmodande staten har gjort framställning om lagföring, får den ej längre vidtaga åtgärder för lagföring av den misstänkte för det brott, som föranlett framställningen, eller verkställa dom, som i den anmodande staten tidigare meddelats mot denne för brottet. Till dess den anmodade statens beslut i anledning av framställningen om lagföring mottagits behåller den anmodande staten dock rätten att vidtaga alla åtgärder för lagföring, utom att anhängiggöra saken vid domstol eller, i förekommande fall, låta behörig administrativ myndighet avgöra saken.

2. Rätten till åtal och verkställighet skall återgå till den anmodande staten:

(a) om den anmodade staten meddelar att den beslutat att enligt artikel 10 ej vidtaga åtgärder med anledning av framställningen;

(b) om den anmodade staten meddelar att den beslutat att enligt artikel 11 avslå framställningen;

(c) om den anmodade staten meddelar att den beslutat att enligt artikel 12 återkalla sitt bifall till framställningen;

(d) om den anmodade staten meddelar att den beslutat att ej vidtaga åtgärder för lagföring eller att avbryta sådana åtgärder;

(e) om den anmodande staten återkallar framställningen, innan den anmodade staten har meddelat att den beslutat att vidtaga åtgärder i anledning av framställningen.

Artikel 22

Framställning om lagföring, som har gjorts i enlighet med bestämmelserna i denna del i konventionen, skall medföra en förlängning av tiden för åtalspreskription med sex månader i den anmodande staten.

Avdelning 4. Verkan i den anmodade staten av framställning om lagföring.

Artikel 23

Om den anmodade statens behörighet

is exclusively grounded on Article 2 the time-limit for proceedings in that State shall be prolonged by six months.

Article 24

1. If proceedings are dependent on a complaint in both States the complaint brought in the requesting State shall have equal validity with that brought in the requested State.

2. If a complaint is necessary only in the requested State, that State may take proceedings even in the absence of a complaint if the person who is empowered to bring the complaint has not objected within a period of one month from the date of receipt by him of notice from the competent authority informing him of his right to object.

Article 25

In the requested State the sanction applicable to the offence shall be that prescribed by its own law unless that law provides otherwise. Where the competence of the requested State is exclusively grounded on Article 2, the sanction pronounced in that State shall not be more severe than that provided for in the law of the requesting State.

Article 26

1. Any act with a view to proceedings, taken in the requesting State in accordance with its law and regulations, shall have the same validity in the requested State as if it had been taken by the authorities of that State, provided that assimilation does not give such act a greater evidential weight than it has in the requesting State.

2. Any act which interrupts time-limitation and which has been validly performed in the requesting State shall have the same effects in the requested State and vice versa.

Section 5: Provisional measures in the requested State

Article 27

1. When the requesting State announces its intention to transmit a request for proceedings, and if the competence of the requested State would be exclusively

fondée exclusivement sur l'article 2, le délai de prescription de l'action publique dans cet Etat est prolongé de six mois.

Article 24

1. Si la poursuite est subordonnée à une plainte dans les deux Etats, la plainte déposée dans l'Etat requérant vaut comme telle dans l'Etat requis.

2. Si une plainte n'est nécessaire que dans l'Etat requis, cet Etat peut exercer la poursuite, même en l'absence de plainte, si la personne habilitée à la former ne s'y est pas opposée dans un délai d'un mois à compter de la réception de l'avis par lequel l'autorité compétente l'informe de ce droit.

Article 25

Dans l'Etat requis la sanction applicable à l'infraction est celle prévue par la loi de cet Etat à moins que ladite loi n'en dispose autrement. Lorsque la compétence de l'Etat requis est fondée exclusivement sur l'article 2, la sanction prononcée dans cet Etat ne peut pas être plus sévère que la sanction prévue par loi de l'Etat requérant.

Article 26

1. Tout acte aux fins de poursuites, accompli dans l'Etat requérant conformément aux lois et règlements qui y sont en vigueur, a la même valeur dans l'Etat requis que s'il avait été accompli par les autorités de cet Etat, sans que cette assimilation puisse avoir pour effet de donner à cet acte une force probante supérieure à celle qu'il a dans l'Etat requérant.

2. Tout acte interruptif de prescription valablement accompli dans l'Etat requérant a les mêmes effets dans l'Etat requis et réciproquement.

Section 5: Mesures provisoires dans l'Etat requis

Article 27

1. Lorsque l'Etat requérant annonce son intention de transmettre une demande de poursuite et que la compétence de l'Etat requis est fondée exclusivement sur l'article

grundas uteslutande på artikel 2, förlängs tiden för åtalspreskription i denna stat med sex månader.

Artikel 24

1. Om i båda staterna åtal är beroende av angivelse, skall angivelse som gjorts i den anmodande staten ha samma verkan som angivelse som gjorts i den anmodade staten.

2. Om angivelse krävs endast i den anmodade staten, får denna stat vidtaga åtgärder för lagföring även om angivelse ej gjorts, om den som äger rätt att göra angivelse ej gjort invändning häremot inom en månad från det att han från vederbörande myndighet mottagit underrättelse om sin rätt att göra sådan invändning.

Artikel 25

I den anmodade staten skall på brottet tillämpas den påföljd som föreskrivs i dess lag, såvida denna lag inte föreskriver annat. Om den anmodade statens behörighet grundas uteslutande på artikel 2, skall den där utdömda påföljden ej vara strängare än den som stadgas i den anmodande statens lag.

Artikel 26

1. Åtgärd för lagföring, vilken har vidtagits i den anmodande staten i enlighet med gällande rätt i den staten skall ha samma rättsverkan i den anmodade staten som om den vidtagits av myndighet i sistnämnda stat. Denna likställdhet får dock ej medföra att sådan åtgärd tillerkänns större bevisverkan än den har i den anmodande staten.

2. Preskriptionsavbrytande åtgärd, som med laga verkan har vidtagits i endera av den anmodande staten och den anmodade staten skall ha samma verkan i den andra av dessa stater.

Avdelning 5. Tillfälliga tvångsåtgärder i den anmodade staten

Artikel 27

1. Om den anmodande staten meddelar sin avsikt att översända framställning om lagföring och om den anmodade statens behörighet skulle grundas uteslutande på

grounded on Article 2, the requested State may, on application by the requesting State and by virtue of this Convention, provisionally arrest the suspected person:

(a) if the law of the requested State authorises remand in custody for the offence, and

(b) if there are reasons to fear that the suspected person will abscond or that he will cause evidence to be suppressed.

2. The application for provisional arrest shall state that there exists a warrant of arrest or other order having the same effect, issued in accordance with the procedure laid down in the law of the requesting State; it shall also state for what offence proceedings will be requested and when and where such offence was committed and it shall contain as accurate a description of the suspected person as possible. It shall also contain a brief statement of the circumstances of the case.

3. An application for provisional arrest shall be sent direct by the authorities in the requesting State mentioned in Article 13 to the corresponding authorities in the requested State, by post or telegram or by any other means affording evidence in writing or accepted by the requested State. The requesting State shall be informed without delay of the result of its application.

Article 28

Upon receipt of a request for proceedings accompanied by the documents referred to in Article 15, paragraph 1, the requested State shall have jurisdiction to apply all such provisional measures, including remand in custody of the suspected person and seizure of property, as could be applied under its own law if the offence in respect of which proceedings are requested had been committed in its territory.

Article 29

1. The provisional measures provided in Articles 27 and 28 shall be governed by the provisions of this Convention and the law of the requested State. The law of that State, or the Convention shall also determine the conditions on which the measures may lapse.

2, l'Etat requis peut, sur demande de l'Etat requérant, procéder, en vertu de la présente Convention, à l'arrestation provisoire du prévenu :

(a) si la loi de l'Etat requis autorise la détention provisoire en raison de l'infraction et

(b) s'il existe des motifs de craindre que le prévenu ne prenne la fuite ou qu'il ne crée un danger de suppression des preuves.

2. La demande d'arrestation provisoire indique l'existence d'un mandat d'arrêt ou de tout autre acte ayant la même force, délivré dans les formes prescrites par la loi de l'Etat requérant; elle mentionne l'infraction pour laquelle la poursuite sera demandée, le temps et le lieu où elle a été commise, ainsi que le signalement aussi précis que possible du prévenu. Elle doit également contenir un exposé succinct des circonstances de l'affaire.

3. La demande d'arrestation provisoire est transmise directement par les autorités de l'Etat requérant visées à l'article 13 aux autorités correspondantes de l'Etat requis, soit par la voie postale ou télégraphique, soit par tout autre moyen laissant une trace écrite ou admis par l'Etat requis. L'Etat requérant est informé sans délai de la suite donnée à sa demande.

Article 28

Dès qu'il a reçu une demande de poursuite accompagnée des documents prévus au paragraphe 1 de l'article 15, l'Etat requis a compétence pour appliquer toutes les mesures provisoires, y compris la détention provisoire du prévenu et la saisie, dont sa loi permettrait l'application si l'infraction pour laquelle la poursuite est demandée avait été commise sur son territoire.

Article 29

1. Les mesures provisoires prévues aux articles 27 et 28 sont régies par les dispositions de la présente Convention et la loi de l'Etat requis. La loi de cet Etat ou la Convention détermine également les conditions dans lesquelles ces mesures peuvent prendre fin.

artikel 2, får den anmodade staten på framställning av den anmodande staten och i enlighet med denna konvention tillfälligt anhålla eller häkta den misstänkte

(a) om lagstiftningen i den anmodade staten medger häktning för brottet och

(b) om det kan befaras att den misstänkte avviker eller undanröjer bevis.

2. Framställning om anhållande eller häktning skall innehålla att häktningsframställning eller annan framställning av motsvarande innebörd föreligger och att denna avgivits i enlighet med lagen i den anmodande staten. Den skall även innehålla uppgift om det brott för vilket framställning om lagföring kommer att göras, tidpunkten och platsen för brottet samt en så noggrann beskrivning som möjligt av den misstänkte. Framställningen skall vidare innehålla en kort redogörelse för saken.

3. Framställning om anhållande eller häktning skall sändas av de myndigheter i den anmodande staten som avses i artikel 13 direkt till motsvarande myndigheter i den anmodade staten med post eller telegram eller i annan skriftlig form eller på annat sätt som den anmodade staten godtar. Den anmodande staten skall utan dröjsmål underrättas om resultatet av framställningen.

Artikel 28

Efter mottagande av framställning om lagföring åtföljd av de handlingar som avses i artikel 15 första stycket äger den anmodade staten behörighet att vidtaga alla tillfälliga tvångsåtgärder, inbegripet häktning av den misstänkte och beslag av egendom, vilka hade kunnat användas enligt dess egen lagstiftning, om det brott som har föranlett framställningen hade begåtts på dess område.

Artikel 29

1. De tillfälliga tvångsåtgärder som avses i artiklarna 27 och 28 regleras av bestämmelserna i denna konvention och lagen i den anmodade staten. Sistnämnda lag eller konventionen avgör även under vilka förutsättningar åtgärderna upphör att gälla.

2. These measures shall lapse in the cases referred to in Article 21, paragraph 2.

3. A person in custody shall in any event be released if he is arrested in pursuance of Article 27 and the requested State does not receive the request for proceedings within 18 days from the date of the arrest.

4. A person in custody shall in any event be released if he is arrested in pursuance of Article 27 and the documents which should accompany the request for proceedings have not been received by the requested State within 15 days from the receipt of the request for proceedings.

5. The period of custody applied exclusively by virtue of Article 27 shall not in any event exceed 40 days.

PART IV

Plurality of Criminal Proceedings

Article 30

1. Any Contracting State which, before the institution or in the course of proceedings for an offence which it considers to be neither of a political nature nor a purely military one, is aware of proceedings pending in another Contracting State against the same person in respect of the same offence shall consider whether it can either waive or suspend its own proceedings, or transfer them to the other State.

2. If it deems it advisable in the circumstances not to waive or suspend its own proceedings it shall so notify the other State in good time and in any event before judgment is given on the merits.

Article 31

1. In the eventuality referred to in Article 30, paragraph 2, the States concerned shall endeavour as far as possible to determine, after evaluation in each case of the circumstances mentioned in Article 8, which of them alone shall continue to conduct proceedings. During this consultative procedure the States concerned shall postpone judgment on the merits without however being obliged to prolong such postponement beyond a period of 30 days as from the

2. Ces mesures prennent fin dans tous les cas visés au paragraphe 2 de l'article 21.

3. Une personne détenue doit être libérée si elle a été arrêtée en vertu de l'article 27 et que l'Etat requis n'a pas reçu la demande de poursuite dans les 18 jours à partir de la date de l'arrestation.

4. Une personne détenue doit être libérée si elle a été arrêtée en vertu de l'article 27 et que les documents à joindre à la demande de poursuite ne sont pas parvenus à l'Etat requis dans un délai de 15 jours après la réception de la demande de poursuite.

5. Le délai de l'incarcération intervenue exclusivement en vertu de l'article 27 ne peut en aucun cas dépasser 40 jours.

TITRE IV

Pluralité de procédures répressives

Article 30

1. Tout Etat Contractant qui, avant l'engagement ou au cours d'une poursuite pour une infraction qu'il estime ne pas revêtir un caractère politique ou un caractère purement militaire, a connaissance de l'existence dans un autre Etat Contractant d'une poursuite pendante contre la même personne, pour les mêmes faits, examine s'il peut, soit renoncer à sa propre poursuite, soit la suspendre, soit la transmettre à l'autre Etat.

2. S'il estime opportun en l'état de ne pas renoncer à sa propre poursuite ou de ne pas la suspendre, il en avise l'autre Etat en temps utile et en tout cas avant le prononcé du jugement au fond.

Article 31

1. Dans le cas prévu au paragraphe 2 de l'article 30, les Etats intéressés s'efforcent, dans toute la mesure du possible, de déterminer, après appréciation dans chaque cas d'espèce des circonstances mentionnées à l'article 8, celui d'entre eux auquel incombera le soin de continuer l'exercice d'une poursuite unique. Pendant cette procédure de consultation, les Etats intéressés sursoient au prononcé du jugement au fond, sans toutefois être obligés de prolonger ce

2. Dessa åtgärder skall upphöra att gälla i de fall som anges i artikel 21 andra stycket.

3. Den som har anhållits och häktats med stöd av artikel 27 skall under alla omständigheter friges, om den anmodade staten ej erhåller framställning om lagföring inom 18 dagar från dagen för anhållandet eller häktningen.

4. Den som har anhållits och häktats med stöd av artikel 27 skall under alla omständigheter friges om den anmodade staten ej erhållit de handlingar, som skall åtfölja framställning om lagföring, inom 15 dagar från mottagandet av framställningen.

5. Tid för anhållande och häktning som beslutats uteslutande med stöd av artikel 27 får ej i något fall överskrida 40 dagar.

DEL IV

Lagföring i mer än en stat

Artikel 30

1. Fördragsslutande stat som, innan åtgärder för lagföring inletts eller under det lagföring pågår i fråga om brott vilket denna stat ej anser vara av politisk eller av rent militär karaktär, erhåller kännedom om pågående åtgärder för lagföring för samma gärning mot samma person i annan fördragsslutande stat, skall överväga om den kan avstå från eller inställa sina åtgärder för lagföring eller överföra lagföringen till den andra staten.

2. Om den med hänsyn till omständigheterna ej finner sig böra avstå från eller inställa sina åtgärder för lagföring skall den i god tid och senast innan dom meddelas underrätta den andra staten härom.

Artikel 31

1. I fall som avses i artikel 30 andra stycket skall de berörda staterna, såvitt möjligt, försöka att efter övervägande i varje särskilt fall av de i artikel 8 nämnda omständigheterna bestämma vilkendera som ensam skall fortsätta handhavandet av lagföringen. Under detta konsultationsförfarande skall de berörda staterna uppskjuta slutligt avgörande, men de skall ej vara skyldiga att uppskjuta avgörandet mer än 30 dagar från avsändandet av den under-

despatch of the notification provided for in Article 30, paragraph 2.

2. The provisions of paragraph 1 shall not be binding:

(a) on the State despatching the notification provided for in Article 30, paragraph 2, if the main trial has been declared open there in the presence of the accused before despatch of the notification;

(b) on the State to which the notification is addressed, if the main trial has been declared open there in the presence of the accused before receipt of the notification.

Article 32

In the interests of arriving at the truth and with a view to the application of an appropriate sanction, the States concerned shall examine whether it is expedient that one of them alone shall conduct proceedings and, if so, endeavour to determine which one, when:

(a) several offences which are materially distinct and which fall under the criminal law of each of those States are ascribed either to a single person or to several persons having acted in unison;

(b) a single offence which falls under the criminal law of each of those States is ascribed to several persons having acted in unison.

Article 33

All decisions reached in accordance with Articles 31 paragraph 1, and 32 shall entail, as between the States concerned, all the consequences of a transfer of proceedings as provided for in this Convention. The State which waives its own proceedings shall be deemed to have transferred them to the other State.

Article 34

The transfer procedure provided for in Section 2 of Part III shall apply in so far as its provisions are compatible with those contained in the present Part.

sursis au-delà d'un délai de 30 jours à compter de l'envoi de l'avis prévu au paragraphe 2 de l'article 30.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'imposent pas :

(a) à l'Etat d'envoi de l'avis prévu au paragraphe 2 de l'article 30, lorsque les débats principaux au fond y ont été déclarés ouverts en présence du prévenu avant l'envoi de cet avis,

(b) à l'Etat destinataire de l'avis, lorsque ces débats y ont été déclarés ouverts en présence du prévenu avant la réception de cet avis.

Article 32

Dans l'intérêt de la découverte de la vérité et de l'application d'une sanction appropriée, les Etats intéressés examinent s'il est opportun qu'une poursuite unique soit intentée par l'un d'eux et, dans l'affirmative, s'efforcent de déterminer lequel d'entre eux intentera la poursuite, lorsque :

(a) plusieurs faits matériellement distincts qui constituent tous des infractions à la loi pénale de chacun de ces Etats sont imputés, soit à une seule personne, soit à plusieurs personnes ayant agi de concert ;

(b) un fait unique qui constitue une infraction à la loi pénale de chacun de ces Etats est imputé à plusieurs personnes ayant agi de concert.

Article 33

Toute décision intervenue en application du paragraphe 1 de l'article 31 et de l'article 32 entraîne entre les Etats intéressés tous les effets d'une transmission de poursuite prévus par la présente Convention. L'Etat qui renonce à sa propre poursuite est considéré comme ayant transmis sa poursuite à l'autre Etat.

Article 34

La procédure de transmission prévue à la Section 2 du Titre III s'applique dans celles de ses dispositions qui sont compatibles avec le présent Titre.

rättelse som avses i artikel 30 andra stycket.

2. Bestämmelserna i första stycket är ej bindande

(a) för den stat som avsänder underrättelse som avses i artikel 30 andra stycket, om i denna stat huvudförhandling har inletts i den tilltalades närvaro innan underrättelsen avsändes;

(b) för den stat till vilken underrättelsen är ställd, om i denna stat huvudförhandling har inletts i den tilltalades närvaro innan underrättelsen mottagits.

Artikel 32

Med beaktande av intresset att en fullständig utredning sker och att lämplig påföljd ådöms skall de berörda staterna undersöka om det är lämpligt att lagföringen handhas endast av en av dem samt, om så befinnes vara fallet, försöka bestämma vilken av dem, när

(a) flera gärningar, som är i sak skilda och som utgör brott enligt strafflagstiftningen i var och en av dessa stater, tillskrivs antingen en enda person eller flera som handlat i samråd;

(b) en gärning, som utgör brott enligt strafflagstiftningen i var och en av dessa stater, tillskrivs flera personer som handlat i samråd.

Artikel 33

Beslut, som har fattats enligt artikel 31 första stycket och artikel 32 medför, såvitt angår förhållandet mellan de berörda staterna, den rättsverkan som enligt denna konvention är förenad med överförande av lagföring. Stat som avstår från egna åtgärder för lagföring skall anses ha överfört lagföringen till den andra staten.

Artikel 34

De i del III avdelning 2 av denna konvention upptagna bestämmelserna rörande förfarandet vid överförande skall tillämpas i den utsträckning de är förenliga med bestämmelserna i denna del.

PART V

Ne bis in idem

Article 35

1. A person in respect of whom a final and enforceable criminal judgment has been rendered may for the same act neither be prosecuted nor sentenced nor subjected to enforcement of a sanction in another Contracting State:

- (a) if he was acquitted;
- (b) if the sanction imposed:
 - (i) has been completely enforced or is being enforced, or
 - (ii) has been wholly, or with respect to the part not enforced, the subject of a pardon or an amnesty, or

(iii) can no longer be enforced because of lapse of time;

(c) if the court convicted the offender without imposing a sanction.

2. Nevertheless, a Contracting State shall not, unless it has itself requested the proceedings, be obliged to recognise the effect of *ne bis in idem* if the act which gave rise to the judgment was directed against either a person or an institution or any thing having public status in that State, or if the subject of the judgment had himself a public status in that State.

3. Furthermore, a Contracting State where the act was committed or considered as such according to the law of that State shall not be obliged to recognise the effect of *ne bis in idem* unless that State has itself requested the proceedings.

Article 36

If new proceedings are instituted against a person who in another Contracting State has been sentenced for the same act, then any period of deprivation of liberty arising from the sentence enforced shall be deducted from the sanction which may be imposed.

Article 37

This Part shall not prevent the application of wider domestic provisions re-

TITRE V

Ne bis in idem

Article 35

1. Une personne qui a fait l'objet d'un jugement répressif définitif et exécutoire ne peut, pour le même fait, être poursuivie, condamnée ou soumise à l'exécution d'une sanction dans un autre Etat Contractant :

- (a) lorsqu'elle a été acquittée;
- (b) lorsque la sanction infligée :
 - (i) a été entièrement subie ou est en cours d'exécution, ou
 - (ii) a fait l'objet d'une grâce ou d'une amnistie portant sur la totalité de la sanction ou sur la partie non exécutée de celle-ci, ou

(iii) ne peut plus être exécutée en raison de la prescription;

(c) lorsque le juge a constaté la culpabilité de l'auteur de l'infraction sans prononcer de sanction.

2. Toutefois, un Etat Contractant n'est pas obligé, à moins qu'il n'ait lui-même demandé la poursuite, de reconnaître l'effet *ne bis in idem* si le fait qui a donné lieu au jugement a été commis contre une personne, une institution, ou un bien qui a un caractère public dans cet Etat, ou si la personne qui a fait l'objet du jugement avait elle-même un caractère public dans cet Etat.

3. En outre, un Etat Contractant dans lequel le fait a été commis ou est considéré comme tel selon la loi de cet Etat n'est pas obligé de reconnaître l'effet *ne bis in idem*, à moins qu'il n'ait lui-même demandé la poursuite.

Article 36

Si une nouvelle poursuite est intentée contre une personne jugée pour le même fait dans un autre Etat Contractant, toute période de privation de liberté subie en exécution du jugement doit être déduite de la sanction qui sera éventuellement prononcée.

Article 37

Le présent Titre ne fait pas obstacle à l'application des dispositions nationales

DEL V

Ne bis in idem

Artikel 35

1. Den som dömts genom slutligt och verkställbart avgörande får varken åtalas eller dömas eller underkastas verkställighet av påföljd för samma gärning i annan fördragsslutande stat:

(a) om han har frikänts;

(b) om den ådömda påföljden

(i) har verkställts i sin helhet eller om verkställigheten pågår,

(ii) har varit föremål för nåd eller amnesti i sin helhet eller med avseende på den del som ej verkställts, eller

(iii) ej längre kan verkställas på grund av preskription;

(c) om domstolen har förklarat honom skyldig utan att ådöma påföljd.

2. Fördragsslutande stat är dock ej, om den ej själv har begärt lagföringen, förpliktad att erkänna brottmålsdomens rättskraft, om den gärning som domen gäller var riktad mot person i offentlig ställning eller mot institution eller annat som har offentlig karaktär i den staten eller om den dömda själv hade offentlig ställning i denna stat.

3. Fördragsslutande stat, i vilken gärningen har begåtts eller skall anses ha begåtts enligt lagen i den staten, är ej förpliktad att erkänna brottmålsdomens rättskraft, om ej staten i fråga själv har begärt lagföringen.

Artikel 36

Om ny rättegång inleds mot någon som har dömts för samma gärning i annan fördragsslutande stat, skall tiden för varje frihetsberövande, som har verkställts på grund av sådan dom, avräknas från den påföljd som kan komma att åläggas.

Artikel 37

Bestämmelserna i denna del av konventionen skall ej hindra tillämpning av

lating to the effect of *ne bis in idem* attached to foreign criminal judgments.

PART VI

Final Clauses

Article 38

1. This Convention shall be open to signature by the member States of the Council of Europe. It shall be subject to ratification or acceptance. Instruments of ratification or acceptance shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2. This Convention shall enter into force three months after the date of the deposit of the third instrument of ratification or acceptance.

3. In respect of a signatory State ratifying or accepting subsequently, the Convention shall come into force three months after the date of the deposit of its instrument of ratification or acceptance.

Article 39

1. After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may invite any non-member State to accede thereto provided that the resolution containing such invitation receives the unanimous agreement of the Members of the Council who have ratified the Convention.

2. Such accession shall be effected by depositing with the Secretary General of the Council of Europe an instrument of accession which shall take effect three months after the date of its deposit.

Article 40

1. Any Contracting State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2. Any Contracting State may, when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession or at any later date, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend this Convention to any other territory or territories specified in the declaration and

plus larges concernant l'effet *ne bis in idem* attaché aux décisions judiciaires prononcées à l'étranger.

TITRE VI

Dispositions finales

Article 38

1. La présente Convention est ouverte à la signature des Etats membres du Conseil de l'Europe. Elle sera ratifiée ou acceptée. Les instruments de ratification ou d'acceptation seront déposés près le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

2. La Convention entrera en vigueur trois mois après la date du dépôt du troisième instrument de ratification ou d'acceptation.

3. Elle entrera en vigueur à l'égard de tout Etat signataire qui la ratifiera ou l'acceptera ultérieurement trois mois après la date du dépôt de son instrument de ratification ou d'acceptation.

Article 39

1. Après l'entrée en vigueur de la présente Convention, le Comité des Ministres du Conseil de l'Europe pourra inviter tout Etat non membre du Conseil à adhérer à la présente Convention. La résolution concernant cette invitation devra recevoir l'accord unanime des Membres du Conseil ayant ratifié la Convention.

2. L'adhésion s'effectuera par le dépôt, près le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, d'un instrument d'adhésion qui prendra effet trois mois après la date de son dépôt.

Article 40

1. Tout Etat Contractant peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation ou d'adhésion, désigner le ou les territoires auxquels s'appliquera la présente Convention.

2. Tout Etat Contractant peut, au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation ou d'adhésion, ou à tout autre moment par la suite, étendre l'application de la présente Convention, par déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, à tout autre terri-

mera vittgående nationella bestämmelser med avseende på utländska brottmålsdomars rättskraft.

DEL VI

Slutbestämmelser

Artikel 38

1. Denna konvention är öppen för undertecknande av Europarådets medlemsstater. Den skall ratificeras eller godkännas. Instrument rörande ratifikation eller godkännande skall deponeras hos Europarådets generalsekreterare.

2. Konventionen träder i kraft tre månader efter den dag då det tredje ratifikations- eller godkännandeinstrumentet deponerades.

3. I förhållande till signatärstat som där efter ratificerar eller godkänner konventionen träder den i kraft tre månader efter den dag då dess ratifikations- eller godkännandeinstrument deponerades.

Artikel 39

1. Sedan denna konvention trätt i kraft, kan Europarådets ministerkommitté inbjuda stat, som ej är medlem av rådet, att ansluta sig till konventionen under förutsättning att samtliga medlemmar av rådet som har ratificerat konventionen har biträtt beslutet om sådan inbjudan.

2. Anslutning sker genom att anslutningsinstrument deponeras hos Europarådets generalsekreterare och träder i kraft tre månader efter dagen för deponeringen.

Artikel 40

1. Fördragsslutande stat kan vid undertecknandet eller vid deponeringen av instrument rörande ratifikation, godkännande eller anslutning närmare ange det eller de områden beträffande vilka konventionen skall tillämpas.

2. Fördragsslutande stat kan vid deponeringen av instrument rörande ratifikation, godkännande eller anslutning eller vid vilken som helst senare tidpunkt genom förklaring till Europarådets generalsekreterare utsträcka konventionens tillämpning till annat område som anges i förklaringen och

for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings.

3. Any declaration made in pursuance of the preceding paragraph may, in respect of any territory mentioned in such declaration, be withdrawn according to the procedure laid down in Article 45 of this Convention.

Article 41

1. Any Contracting State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession, declare that it avails itself of one or more of the reservations provided for in Appendix I or make a declaration provided for in Appendix II to this Convention.

2. Any Contracting State may wholly or partly withdraw a reservation or declaration it has made in accordance with the foregoing paragraph by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe which shall become effective as from the date of its receipt.

3. A Contracting State which has made a reservation in respect of any provision of this Convention may not claim the application of that provision by any other Contracting State; it may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of that provision insofar as it has itself accepted it.

Article 42

1. Any Contracting State may at any time, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, set out the legal provisions to be included in Appendix III to this Convention.

2. Any change of the national provisions listed in Appendix III shall be notified to the Secretary General of the Council of Europe if such a change renders the information in this Appendix incorrect.

3. Any changes made in Appendix III in application of the preceding paragraphs shall take effect in each Contracting State one month after the date of their notification by the Secretary General of the Council of Europe.

toire désigné dans la déclaration et dont il assure les relations internationales ou pour lequel il est habilité à stipuler.

3. Toute déclaration faite en vertu du **paragraphe précédent pourra être retirée** en ce qui concerne tout territoire désigné dans cette déclaration, aux conditions prévues par l'article 45 de la présente Convention.

Article 41

1. Tout Etat Contractant peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation ou d'adhésion, déclarer faire usage de l'une ou de plusieurs des réserves figurant à l'Annexe I ou faire une déclaration conformément à l'Annexe II de la présente Convention.

2. Tout Etat Contractant peut retirer en tout ou en partie une réserve ou déclaration formulée par lui en vertu du paragraphe précédent, au moyen d'une déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe et qui prendra effet à la date de sa réception.

3. L'Etat Contractant qui a formulé une réserve au sujet d'une disposition de la présente Convention ne peut prétendre à l'application de cette disposition par un autre Etat Contractant; toutefois il peut, si la réserve est partielle ou conditionnelle, prétendre à l'application de cette disposition dans la mesure où il l'a acceptée.

Article 42

1. Tout Etat Contractant peut, à tout moment, indiquer au moyen d'une déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, les dispositions légales à inclure dans l'Annexe III de la présente Convention.

2. Toute modification des dispositions nationales mentionnées dans l'Annexe III doit être notifiée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe si elle rend inexactes les informations données par cette Annexe.

3. Les modifications apportées à l'Annexe III en application des paragraphes précédents prennent effet pour chaque Etat Contractant un mois après la date de leur notification par le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

för vars internationella förbindelser staten svarar eller för vilket den äger sluta avtal.

3. Förklaring som avgivits enligt föregående stycke kan beträffande varje i förklaringen angivet område återtagas i den ordning som föreskrives i artikel 45 i denna konvention.

Artikel 41

1. Fördragsslutande stat kan vid under-tecknandet eller vid deponeringen av instrument rörande ratifikation, godkännande eller anslutning förklara att den begagnar sig av en eller flera av de möjligheter till förbehåll som anges i bilaga I eller avge förklaring som anges i bilaga II till denna konvention.

2. Fördragsslutande stat kan helt eller delvis återtaga ett förbehåll som gjorts eller en förklaring som avgivits enligt föregående stycke genom meddelande till Europarådets generalsekreterare, vilket träder i kraft från den dag det har mottagits.

3. Fördragsslutande stat, som gjort förbehåll i fråga om någon bestämmelse i konventionen, kan ej kräva av annan fördragsslutande stat att denna bestämmelse skall tillämpas. Staten kan dock, om förbehållet är partiellt eller villkorligt, kräva att bestämmelsen tillämpas i den mån den själv har godkänt densamma.

Artikel 42

1. Fördragsslutande stat kan när som helst genom förklaring till Europarådets generalsekreterare ange de lagbestämmelser som skall upptagas i bilaga III till denna konvention.

2. Ändring i de nationella bestämmelser som är upptagna i bilaga III skall meddelas **Europarådets generalsekreterare**, om ändringen medför att uppgifterna i bilagan blir oriktiga.

3. Ändringar i bilaga III enligt första eller andra stycket skall träda i kraft i fördragsslutande stat en månad efter den dag staten underrättas om ändringen av Europarådets generalsekreterare.

Article 43

1. This Convention affects neither the rights and the undertakings derived from extradition treaties and international multilateral conventions concerning special matters, nor provisions concerning matters which are dealt with in the present Convention and which are contained in other existing conventions between Contracting States.

2. The Contracting States may not conclude bilateral or multilateral agreements with one another on the matters dealt with in this Convention, except in order to supplement its provisions or facilitate application of the principles embodied in it.

3. Should two or more Contracting States, however, have already established their relations in this matter on the basis of uniform legislation, or instituted a special system of their own, or should they in future do so, they shall be entitled to regulate those relations accordingly, notwithstanding the terms of this Convention.

4. Contracting States ceasing to apply the terms of this Convention to their mutual relations in this matter in accordance with the provisions of the preceding paragraph shall notify the Secretary General of the Council of Europe to that effect.

Article 44

The European Committee on Crime Problems of the Council of Europe shall be kept informed regarding the application of this Convention and shall do whatever is needful to facilitate a friendly settlement of any difficulty which may arise out of its execution.

Article 45

1. This Convention shall remain in force indefinitely.

2. Any Contracting State may, insofar as it is concerned, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

3. Such denunciation shall take effect six months after the date of receipt by the Secretary General of such notification.

Article 43

1. La présente Convention ne porte atteinte ni aux droits et obligations découlant des traités d'extradition et des conventions internationales multilatérales concernant des matières spéciales, ni aux dispositions qui concernent les matières qui font l'objet de la présente Convention et qui sont contenues dans d'autres conventions existantes entre Etats Contractants.

2. Les Etats Contractants ne pourront conclure entre eux des accords bilatéraux ou multilatéraux relatifs aux questions réglées par la présente Convention que pour compléter les dispositions de celle-ci ou pour faciliter l'application des principes qui y sont contenus.

3. Toutefois, si deux ou plusieurs Etats Contractants ont établi ou viennent à établir leurs relations sur la base d'une législation uniforme ou d'un régime particulier, ils auront la faculté de régler leurs rapports mutuels en la matière en se basant exclusivement sur ces systèmes nonobstant les dispositions de la présente Convention.

4. Les Etats Contractants qui viendraient à exclure de leurs rapports mutuels l'application de la présente Convention conformément aux dispositions du paragraphe précédent adresseront à cet effet une notification au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

Article 44

Le Comité Européen pour les Problèmes Criminels du Conseil de l'Europe suivra l'exécution de la présente Convention et facilitera autant que de besoin le règlement amiable de toute difficulté à laquelle l'exécution de la Convention donnerait lieu.

Article 45

1. La présente Convention demeurera en vigueur sans limitation de durée.

2. Tout Etat Contractant pourra, en ce qui le concerne, dénoncer la présente Convention en adressant une notification au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

3. La dénonciation prendra effet six mois après la date de la réception de la notification par le Secrétaire Général.

Artikel 43

1. Denna konvention inverkar icke på rättigheter eller åtaganden som härrör från utlämningstraktater eller internationella multilaterala konventioner rörande särskilda ämnen och ej heller på bestämmelser rörande ämnen som behandlas i denna konvention och som även är intagna i andra gällande konventioner mellan fördragsslutande stater.

2. De fördragsslutande staterna får ej ingå bilaterala eller multilaterala överenskommelser med varandra i ämnen som behandlas i denna konvention utom för att göra tillägg till konventionens bestämmelser eller underlätta tillämpningen av dess principer.

3. Har emellertid två eller flera fördragsslutande stater redan reglerat sina inbördes förhållanden på detta område på grundval av enhetlig lagstiftning eller tillskapat ett särskilt system för sin räkning, eller skulle de göra så i framtiden, är de berättigade att reglera sina förhållanden i enlighet därmed utan hinder av bestämmelserna i denna konvention.

4. Fördragsslutande stater som i enlighet med bestämmelserna i föregående stycke upphör att tillämpa konventionens bestämmelser på sina inbördes förhållanden på detta område skall underrätta Europarådets generalsekreterare härom.

Artikel 44

Europarådets kommitté för brottslighetsfrågor skall hållas underrättad om tillämpningen av denna konvention och skall göra vad som behövs för att underlätta en vänskaplig lösning av varje svårighet som kan uppstå vid tillämpningen.

Artikel 45

1. Denna konvention skall förbli i kraft under obegränsad tid.

2. Fördragsslutande stat kan för sitt vidarekommande uppsäga konventionen genom underrättelse till Europarådets generalsekreterare.

3. Uppsägningen träder i kraft sex månader efter den dag då generalsekreteraren mottog underrättelsen.

Article 46

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council and any State which has acceded to this Convention of:

- (a) any signature;
- (b) any deposit of an instrument of ratification acceptance or accession;
- (c) any date of entry into force of this Convention in accordance with Article 38 thereof;
- (d) any declaration received in pursuance of the provisions of Article 9, paragraph 3;
- (e) any declaration received in pursuance of the provisions of Article 13, paragraph 3;
- (f) any declaration received in pursuance of the provisions of Article 18, paragraph 2;
- (g) any declaration received in pursuance of the provisions of Article 40, paragraphs 2 and 3;
- (h) any reservation or declaration made in pursuance of the provisions of Article 41, paragraph 1;
- (i) the withdrawal of any reservation or declaration carried out in pursuance of the provisions of Article 41, paragraph 2;
- (j) any declaration received in pursuance of Article 42, paragraph 1, and any subsequent notification received in pursuance of paragraph 2 of that Article;
- (k) any notification received in pursuance of the provisions of Article 43, paragraph 4;
- (l) any notification received in pursuance of the provisions of Article 45 and the date on which denunciation takes effect.

Article 47

This Convention and the notifications and declarations authorised thereunder shall apply only to offences committed after the Convention comes into effect for the Contracting States involved.

In witness whereof, the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Strasbourg, this 15th day of May 1972, in English and in French, both texts being equally authoritative, in a single copy, which shall remain deposited in the archives

Article 46

Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe notifiera aux Etats membres du Conseil et à tout Etat ayant adhéré à la présente Convention :

- (a) toute signature;
- (b) le dépôt de tout instrument de ratification, d'acceptation ou d'adhésion;
- (c) toute date d'entrée en vigueur de la présente Convention conformément à son article 38;
- (d) toute déclaration reçue en application des dispositions du paragraphe 3 de l'article 9;
- (e) toute déclaration reçue en application des dispositions du paragraphe 3 de l'article 13;
- (f) toute déclaration reçue en application des dispositions du paragraphe 2 de l'article 18;
- (g) toute déclaration reçue en application des dispositions des paragraphes 2 et 3 de l'article 40;
- (h) toute réserve ou déclaration formulée en application des dispositions du paragraphe 1 de l'article 41;
- (i) le retrait de toute réserve ou déclaration effectué en application des dispositions du paragraphe 2 de l'article 41;
- (j) toute déclaration reçue en application du paragraphe 1 de l'article 42 et toute notification ultérieure reçue en application du paragraphe 2 de cet article;
- (k) toute notification reçue en application du paragraphe 4 de l'article 43;
- (l) toute notification reçue en application des dispositions de l'article 45 et la date à laquelle la dénonciation prendra effet.

Article 47

La présente Convention et les déclarations et notifications qu'elle autorise ne s'appliqueront qu'aux infractions commises postérieurement à son entrée en vigueur entre les Etats Contractants intéressés.

En foi de quoi, les soussignés dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

Fait à Strasbourg, le 15 mai 1972, en français et en anglais les deux textes faisant également foi, en un seul exemplaire qui sera déposé dans les archives du Conseil de

Artikel 46

Europarådets generalsekreterare skall underrätta rådets medlemsstater och varje stat, som har anslutit sig till denna konvention, om

- (a) undertecknande;
- (b) deponering av ratifikations-, godkännande- eller anslutningsinstrument;
- (c) dagar för konventionens ikraftträdande enligt artikel 38;

(d) förklaring enligt artikel 9 tredje stycket;

(e) förklaring enligt artikel 13 tredje stycket;

(f) förklaring enligt artikel 18 andra stycket;

(g) förklaring enligt artikel 40 andra eller tredje stycket;

(h) förbehåll eller förklaring enligt artikel 41 första stycket;

(i) återtagande av förbehåll eller förklaring enligt artikel 41 andra stycket;

(j) förklaring enligt artikel 42 första stycket och därpå följande underrättelse enligt andra stycket i samma artikel;

(k) underrättelse enligt artikel 43 fjärde stycket;

(l) underrättelse enligt artikel 45 och dagen då uppsägningen träder i kraft.

Artikel 47

Denna konvention samt förklaringar och underrättelser enligt konventionen skall tillämpas endast på brott som begåtts sedan konventionen trätt i kraft mellan vederbörande fördragsslutande stater.

Till bekräftelse varpå undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade, har underskrivit denna konvention.

Som skedde i Strassbourg den 15 maj 1972 på engelska och franska, vilka båda texter äger lika vitsord, i ett exemplar, som skall förvaras i Europarådets arkiv. Europa-

of the Council of Europe. The Secretary General shall transmit certified copies to each of the signatory and acceding Governments.

APPENDIX I

Each Contracting State may declare that it reserves the right:

(a) to refuse a request for proceedings, if it considers that the offence is a purely religious offence;

(b) to refuse a request for proceedings for an act the sanctions for which, in accordance with its own law, can be imposed only by an administrative authority;

(c) not to accept Article 22;

(d) not to accept Article 23;

(e) not to accept the provisions contained in the second sentence of Article 25 for constitutional reasons;

(f) not to accept the provisions laid down in Article 26, paragraph 2, where it is competent by virtue of its own law;

(g) not to apply Article 30 and 31 in respect of an act for which the sanctions, in accordance with its own law or that of the other State concerned, can be imposed only by an administrative authority.

(h) not to accept Part V.

APPENDIX II

Any Contracting State may declare that for reasons arising out of its constitutional law it can make or receive requests for proceedings only in circumstances specified in its municipal law.

Any Contracting State may, by means of a declaration, define as far as it is concerned the term "national" within the meaning of this Convention.

APPENDIX III

List of offences other than offences dealt with under criminal law

The following offences shall be assimilated to offences under criminal law:

in France: any unlawful behaviour sanctioned by a *contravention de grande voirie*.

l'Europe. Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe en communiquera copie certifiée conforme à chacun des Etats signataires et adhérents.

ANNEXE I

Tout Etat Contractant peut déclarer qu'il se réserve le droit :

(a) de refuser une demande de poursuite s'il estime que l'infraction revêt un caractère purement religieux;

(b) de refuser une demande de poursuite à raison d'un fait dont la répression, conformément à sa propre loi, est de la compétence exclusive d'une autorité administrative ;

(c) de ne pas accepter l'article 22;

(d) de ne pas accepter l'article 23;

(e) de ne pas accepter les dispositions contenues dans la deuxième phrase de l'article 25 pour des motifs d'ordre constitutionnel;

(f) de ne pas accepter les dispositions prévues au paragraphe 2 de l'article 26 dans les cas où il a compétence en application de sa législation interne;

(g) de ne pas appliquer les articles 30 et 31 à raison d'un fait dont la répression, conformément à sa propre loi ou à celle de l'autre Etat, est de la compétence exclusive d'une autorité administrative;

(h) de ne pas accepter le Titre V.

ANNEXE II

Tout Etat Contractant peut déclarer que, pour des raisons d'ordre constitutionnel, il ne peut formuler ou accueillir de demandes de poursuites que dans les cas qui sont précisés dans sa loi interne.

Tout Etat Contractant peut, au moyen d'une déclaration, définir, en ce qui le concerne, le terme « ressortissant » au sens de la présente Convention.

ANNEXE III

Liste d'infractions autres que les infractions pénales

Aux infractions réprimées par la loi pénale doit être assimilé :

en France : tout comportement illégal sanctionné par une *contravention de grande voirie*.

rådets generalsekreterare skall översända be-
styrkt avskrift därav till varje stat som un-
dertecknat eller anslutit sig till konventio-
nen.

BILAGA I

Fördragsslutande stat kan förklara att
den förbehåller sig rätten:

(a) att avslå framställning om lagföring,
om den anser att brottet uteslutande är ett
religiöst brott;

(b) att avslå framställning om lagföring
för gärning, som enligt statens egen lag
kan bestraffas endast av administrativ myn-
dighet;

(c) att ej godtaga artikel 22;

(d) att ej godtaga artikel 23;

(e) att av konstitutionella skäl ej godtaga
artikel 25 andra meningen;

(f) att ej godtaga artikel 26 andra styc-
ket i de fall då den är behörig på grund
av sin interna lagstiftning;

(g) att ej tillämpa artiklarna 30 och 31
på gärning, som enligt statens egen lag
eller enligt den andra statens lag kan be-
straffas endast av administrativ myndighet;

(h) att ej godtaga del V.

BILAGA II

Fördragsslutande stat kan förklara att
den av konstitutionella skäl kan göra eller
mottaga framställning om lagföring endast
i de fall som anges i dess interna lagstift-
ning.

Fördragsslutande stat kan genom för-
klaring för sin del bestämma innebörden
av begreppet "medborgare" i denna kon-
vention.

BILAGA III

Förteckning över lagöverträdelser som icke omfattas av strafflag

Följande lagöverträdelser skall likställas
med brott mot strafflag:

*i Frankrike: överträdelse som bestraffas
med "contravention de grande voirie";*

in the Federal Republic of Germany: any unlawful behaviour dealt with according to the procedure laid down in the Act on Violations of Regulations (*Gesetz über Ordnungswidrigkeiten* of 24 May 1968—BGBI 1968, I, 481).

in Italy: any unlawful behaviour to which is applicable Act No. 317 of 3 March 1967.

en République Fédérale d'Allemagne: tout comportement illégal pour lequel est prévue la procédure instaurée par la loi sur les violations de prescriptions d'ordre (*Gesetz über Ordnungswidrigkeiten* du 24 mai 1968 — BGBI 1968, I, 481).

en Italie: tout comportement illégal auquel est applicable la Loi n° 317 du 3 mars 1967.

i Förbundsrepubliken Tyskland: överträdelse som handläggs enligt lagen om överträdelse av ordningsföreskrifter (Gesetz über Ordnungswidrichkeiten) den 24 maj 1968 — BGBI 1968, I 481;

i Italien: överträdelse som avses i lag nr 317 den 3 mars 1967.

Nr 46

Europeisk konvention i Strasbourg den 15 maj 1972 om överförande av lagföring i brottmål (SÖ 1976: 21). Återkallande av svensk förklaring.

Regeringen beslutade den 24 augusti 2000 att från den 1 oktober 2000 flytta centralmyndigheten för internationellt rättsligt samarbete från Utrikesdepartementet till Justitiedepartementet. Härav följer att den förklaring till konventionens artikel 13.3 som avgavs i samband med deponeringen av Sveriges ratifikationsinstrument måste återkallas.

Den 24 november 2000 överlämnades note om återkallandet till Europarådets generalsekreterare i Strasbourg.

Riksdagsbehandling: Prop. 1999/2000: 61, bet. 1999/2000: JuU19, rskr. 1999/2000: 216. SFS 2000: 563–573, 575–576.